

Bogár László

Polgárháború – külföldi megrendelésre?

A Magyar Hírlap mai (2011-05-03) száma lehozott egy ki-tűnő Bogár László-véleménycikket arról, hogy egyes külföldi erők (lásd pl. Richard Field-et, aki teljesen ugyanazt csinálja, mint az amerikai polgárháború után a **carpetbagger**ek: <http://kuruc.info/r/2/78491>), ill. a kezükben levő kormány kifejezetten a polgárháborúra játszik.

Nem is gondolná az ember, hogy abban a (fideszes) pártlapban ilyen 100%-ig korrekt cikkek is megjelenhetnek, amely ma például még Lázár Jánosnál (videó: <http://kuruc.info/r/34/78488/>) is sokkal bicikanyitogatóbb stílusban kommentálta a véderősök meglincselését a "Vége a masírozásnak, módosították a Btk.-t" cikkében: "Lázár János, a Fidesz frakcióvezetője szerint a Jobbik nyíltan megvédett egy neonáci egyesületet, amelynek tagjait egyébként senki nem hívta Gyöngyöspatára, majd **miután a helyiek jól elverték őket, a rendőrségtől vártak igazságtételt.**" (kiemelés tőlünk). Vajon ha mondjuk cigányokat (vagy zsidókat) lincselnek meg magyarok, tízszerez túlerőben, zelfegyverkezve, akkor is azt a kifejezést használja majd a Fidesz-pártcsócsó, hogy "jól elverték", vagy beáll a vejmározók, faszimusról rettegők kórusába? Igen: nekik (akárcsak kenyéradó gazdájuknak, a Fidesznek, és annak a Lézer Janijának) a magyarok meglincselése csupán csak "jól elverték"...

Bogár cikke:

Az utóbbi hetek során kiéleződő gyöngyöspatai konfliktusok a globális média tálalásában már-már a lokális polgárháború képzetét keltették.

Mi tagadás, már ennek az első mondatnak a megfogalmazásánál is érezzük, hogy valóban nem egyszerű pontosan megnevezni a történeteket, mert akármilyen kifejezéssel is illetjük azokat, az valamilyen további magyarázatot igényel. Akár etnikai konfliktusként írjuk le, akár szociális problémaként, akár komplex belpolitikai játszmák részeként, akár globálisan gerjesztett lokális polgárháborúként, akár ezek valamilyen kombinációjaként, joggal érezzük azt, hogy a megfogalmazás folyamata kicsúszik a kezünk közül: akármilyen megnevezést is találunk, a dolog lényege a közös kudarc. A magyar társadalom újra elemi szinten bizonyul képtelennek arra, hogy elbeszélje a helyzetét, és megbeszélje a teendőit, márpedig amelyik emberi közösség képtelennek bizonyul e két művelet véghezvitelére, az cselekvésképtelen, és egy cselekvésképtelen emberi közösség közvetlen életveszélyben van.

Kezdjük el talán a helyzet értelmezését a miniszterelnök kijelentése felől: "Kár, hogy nem mindenki ért a szép szóból." Milyen megrendítően pontos nyelvünk is van! Szelíden, türellemmel, alázattal, egyszóval szeretettel próbálnánk meggyőzni másokat. Valaha az emberi társadalmak szakrális mélyszerkezetéből adódóan ez volt az emberiség természet adta beszédmódja. Ma már nem az! A lepusztulási lejtőn való lecsúszásunk oka és következménye is egyben a "szép szó" gyorsuló ütemben zajló kipusztulása.

Már az archaikus görög civilizáció is felismerte, hogy egy emberi közösség hanyatlásának, szétesésének, majd a semmibe hullásának három fő stációja van: az anómia, az anarchia és a káosz. Az anómia a lélek belső békéjének elroncsolódását jelenti - elpusztul a "szép szó", és innep már csak az erő, pontosabban az erőszak nyelve diktálhat. És persze e ponttól kezdve már csak idő kérdése, hogy ez az erőszak mikor jelenik meg a maga nyílt brutalitásában, ahol már csak az egyre keményebb "rendészeti szigor" tarthatja fenn a rendet. Pontosabban csupán a rend látszatát! Mert amint tömegessé válik a lélek belső békéjének felbomlása, mindenféle rend csupán látszat.

Ez az állapot már akkor is a második, anarchia stációt jelzi, ha az uralmi rendszer egy darabig még görcsösen ragaszkodik ahhoz a végzetes tévképzethez, hogy ő a rendészeti eszközökkel igenis a "rendet" állította helyre. (Ilyen helyzetben elképesztő gyorsasággal növekedni kezdenek az egységnyi "rendészeti (látszat) rend" helyreállításának fajlagos költségei. Egyszerűen azért, mert a fokozódó erőszak még nagyobb erőszakhullámot indít el, így a folyamat öngerjesztővé válik, ami a költségeket a kvázivégtelen felé löki.) Az a gyermek és végzetesen elhibázott vita, hogy az állam erőszak-monopóliumát hogyan lehetne visszaállítani, egyértelműen jelzi, hogy a

magyar társadalom már milyen mélyen benn jár a lepusztulás anarchia nevű második stációjában. Ugyanis, ha ez a kérdés egyáltalán felmerülhet, a lényeg már elveszett. Mert az a rend, amelyet akármilyen legitímnek vélt állami erőszak visszaszerzésével kell helyreállítani, az már nem rend a szó lételeméleti értelmében. És ha ez nyíltan kétségbe vonható, akkor ugyan hatalmi szóval elhallgathatók a kétségbevonó törekvések, de ettől még léteznek, és erősödni is fognak. Újra igazolódik Bibó István Eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem című dolgozatában leírt híres mondatának mély igazsága: "Ha egy emberi közösség a hazugságok olyan zsákutcájába beleszorul, ahol a dolgokat nevükön nevezni nem lehet és nem is szabad, akkor ez előbb vagy utóbb elkerülhetetlenül elvezet a közösség általános értelmi és erkölcsi lezülléséhez."

Nos, e lezüllési folyamatunk zavartalanul zajlik, mert a dolgokat változatlanul nem lehet a nevükön nevezni. Pedig nem látszik olyan nagyon bonyolultnak ez a néven nevezés. Mindössze annyit kellene elbeszélni, hogy a Magyarország felszámolását végző pusztító világerő, amely az elmúlt húsz év valamennyi kormányában meghatározó pozícióban volt, van és lesz, a cigányságot építette fel a leghatékonyabb tömegpusztító fegyverként a magyarság ellen. A globális SZDSZ lokális terrorosztagai lassan harminc éve zajló ultraliberális diktatúrájukkal először minden elképzelhetőnél mélyebb lelki, erkölcsi, szellemi, fizikai és anyagi nyomorúságba lökték a magyarság jelentős részét és a cigányság egészét. Majd az így előálló, spontán polgárháborús gyuanyaghoz most elkezdik adagolni a szikrákat. Végtelen cinizmusukkal mindeközben még arra is ügyelnek, hogy önmagukat - "jogvédőknek" álcázva - úgy tüntessék fel, hogy éppen ők azok, akik a helyzet rendezésére egyedül képesek.

Természetesen az is nyilvánvaló, hogy győzhet itt akár száz százalékkal is egy politikai erő, a forogatókönyveket egyelőre akkor is ez a pusztító erő írja. És ez egészen addig lesz így, amíg hagyjuk.

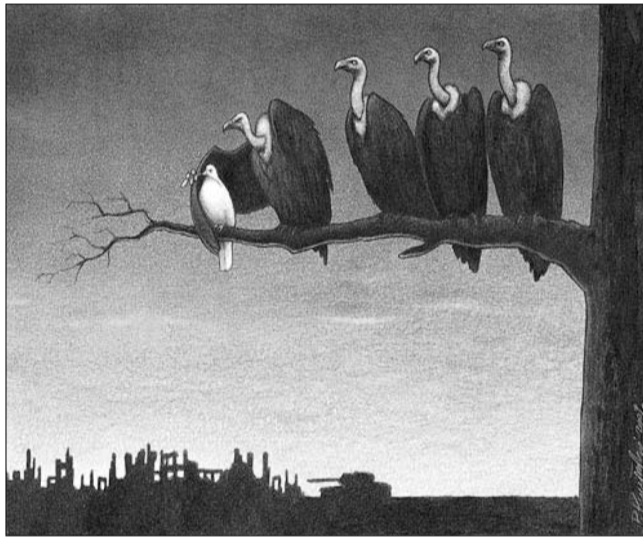
Bogár László

Forrás: Kuruc.info, Nemzeti Hírháló

A polip karja

Bevezetőként felsoroljuk a fontosabb adatokat, melyek ismerete nélkül nem tudnánk valóságos képet alkotni a mai helyzetünkről.

Magyarország településeinek száma 3.152. Ebben a községek, nagyközségek, városok egyaránt szerepelnek. Ezek közül száznál több már csak cigány lakossággal rendelkezik, és háromszáznál több településnek már cigány a többségi lakosa. (Kisalföld, 2011. április 30) Ezek a településeken

nincs cigány probléma, mert az etnikai terror ezt nem teszi lehetővé, mivel minden panaszkodó az életével játszik.

Ezt az adatot ki kell egészíteni a cigány újszülöttek arányszámával. 2001-ben az újszülöttek egyharmada volt cigány, 2011-ben - várhatóan - több mint a fele. Ez azt jelenti, hogy azok a települések, ahol eddig is többségben voltak, pár éven belül teljes cigány lakosúak lesznek, és így a csak cigány lakosságú települések száma meghaladja a négyszázat. Ennek az oka az, hogy a cigány többségű falvakból a szülőkorú magyarság elköltözik, az idősebbek kihalnak, vagy szintén elköltöznek, és helyükre cigányok érkeznek.

A másik veszély az, hogy azok a települések, ahol ma még nem éri el a lakosság felét a cigányság, pár éven belül cigány többségű településekké válnak. Ezeknek a településeknek a száma ezer körüli. Ez természetesen azt jelenti, hogy pár éven belül Magyarország településeinek a fele cigány, vagy többségi cigány lakosságú lesz.

Ezek a települések községek, esetleg nagyközségek, vagy kisebb városok, ami azt jelenti, hogy a közepes városok, nagyközségek magyarságuk maradnak, de ha nem is válnak többségi cigány településekké, mégis súlyos gondjaik lesznek a megélhetési bűnözők tömegei miatt. A városok egy része tudatosan ellenáll a cigány nyomásnak, de a főváros és a megyei központok elszidódásuk miatt rendkívül nehéz helyzetbe kerülnek. Ha az elszidódásnak csak két ismervét vesszük figyelembe, úgymint a ultraliberális multikulturális szemléletet és a patriotizmus elutasítását, akkor nyilvánvaló, hogy a cigányság nyomásának ezek a nagyvárosok sem tudnak ellenállni. A budapesti VIII. kerület állapota hatványozottan fog jelentkezni.

A viszonylag kevés cigánylakosságú országrészek a magasabb életszínvonaluk miatt a cigányság célterületévé válnak, mert szemben a külföldi rendőri eljárásokkal és más korlátozásokkal, itt szabadon garázdálkodhatnak, és baj esetén a biztos fedezéket nyújtó cigányvidékekre bármikor visszavonulhatnak.

Ezt a folyamatot semmi mással, csak erővel lehet megakadályozni. Aki még ma is a cigányság integrálódásában reménykedik, egy félnótás hülye. Ha azokban az időkben, amikor még volt pénz és a cigányság nem volt annyira leépülve, nem járt sikerrel ez a terv, akkor most mitől lenne sikeres? Akkor, amikor a magyarság egy meghatározó része együttműködő lett volna, képtelen volt a hatalom ezt a gondot megoldani, ma viszont a magyarság túlnyomó többsége hallani sem akar semmilyen együttműködésről ebben a kérdésben. A külföldi zsidó bajkeverők tesznek a cigányságra, számukra csak a nemzetellenes terveik megvalósításának egyik eszköze. Tehát két lehetőség között kell választani, vagy a fent vázolt országvesztés, vagy az erő alkalmazásával rá kell kényszeríteni a cigányságot a teljes életmód változtatásra.

Sokan felismerték ezt a helyzetet, de igazi választ megfogalmazni, jó megoldást kidolgozni csak kevesen képesek. Viszont a hamis proféták és az öncélú erőfitogatók már akciójának. A hamis proféták primitív jelszavakkal ámitják a népet, az erőfitogatókról pedig hamar kiderül, hogy gyengék és buták. Azoknál viszont, ahol él a katonás szellem, eredményesen munkálkodott a csábító szírihangú propaganda, és belefutottak a csapdába. A hatalom pedig rögtönöz, a rögtönzők összes hibáját elkövetve. A gyöngyöspatai történet erről szól. A pártok szerepével nem érdemes foglalkozni, egy bünszövetkezet több zászló alatt. A leosztott szerepét jól, vagy rosszul mindegyik eljátszotta, és összességében eredményesen, mert a helyzet sokkal rosszabb lett, mint előtte volt.

Az igazi tördőfés azonban azok részéről érte a hazafiakat, akikre az erősek szerepét osztotta ki a rendező. A forogatókönyv szerint ország-világ, de különösképp a cigányság előtt be kellett bizonyítani azt, hogy nincs olyan erő, mely a legkisebb veszélyt is jelentené terveik megvalósítására. Be kellett bizonyítani, hogy akik erősek mondják magukat, csak felfújott hólyagok, és elég pár rendőr, vagy egy kisebb cigánycsődület a semlegesítésükre, vagy a hülyére verésükre. Ha már egyszer a politika hülyéi kiprovokáltak egy veszélyes helyzetet, akkor azok, akik ezt az erő alkalmazásával saját céljaik érdekében ki akarják aknázni, jelenítsék is meg az erőt. A maga brutális valóságában. Nem 15-20 egyenruhás járőr, vagy táborozó, esetleg tökrészeg, falvizelő, betyárnak mondott négy lézengő, hanem az erő. A szervezett, a nagy létszámú, a jól képzett és az elszánt, könyörületet nem ismerő elrettentő erő. Az az erő, melyről költőnk így írt: Utjukon az orkán söpör / Lesújtó vad villámökök / Vasalt lábuk merre dobban / A föld hasad ketté ottan. (...)

Ma már nem mondhatjuk, hogy úgy kell nektek, ezt kerestétek, meg is találtátok. Már nem írhatunk le -némi kárörömmel- senkit a nemzeti oldal szereplői közül. Még az ellenünk szövegelőket sem. A rossz helyzetfelismerés, a helytelen taktikázás, stratégiai tévedések megbocsáthatóak, kijavíthatóak, csak az árulás a megbocsáthatatlan. Különösen most, amikor idegenek ki akarják sajátítani a hazánkat.

Ellenségeink nem hülyék, hanem rendkívül okosak. Műveltek is intelligensek. Kreténeknek csak azért nevezzük őket, mert ezeket a tulajdonságaikat a rossz szolgálatába állították. Ezért nem lehetnek soha bölcsek, mert a bölcsesség az a tökéletes egyensúlyi állapot, melynek elérését a bűn gátolja. Ilyen erővel szemben semmi más nem győzhet, csak az, akit a bölcsesség irányít. Az egyensúlyra törekvés irányít. Nem kioktatásnak, csak megszívlelendő tanácsnak szánjuk ezt minden nemzetben gondolkodó számára. És ha baj van, megtalálhatóak vagyunk. Talán nem ártana, ha a mi véleményünket néha meghallgatnátok.

A cigánybűnözés nagy veszély, de ez csak a polip karja. Csak megragadja az áldozatot, most épp ez történik. Ha van erő, a karokat le lehet vágni, szét lehet tépni. De ha nincs, a vég elkerülhetetlen.

Kassai Ferenc - Jövők.info

Forrás: Nemzeti Hírháló

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremtteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stóffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C/1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.

Főkönyvtel: Illyés Veronika. Könyvtel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.